

Viser til deres brev datert 06.04.2021, til Øyvind Hosøy, og svar fra ham i epost 8. sm. Der vi står som kopimottaker på begge.

I deres brev blir Hosøy oppfordret til å dokumentere om de har en veirett over vår eiendom, gnr/bnr 11/102.

Det er åpenbart at det ikke foreligger noen kjøreveirett over eiendommen vår, hverken for Hosøy eller for noen andre. Slik jeg forstår deres brev skal derfor søknadene fra Hosøy avvises.

Det vises til vedlagt kopi av tinglyst avtale om rett til gangvei over eiendommen. Avtalen fastslår at de nevnte hytteeiendommer får rett til å anlegge og bruke gangvei over eiendom gnr/bnr 11/102. Avtalen regulerer naturlig nok forholdet på gjeldende eiendom.

Til tross for avtalens klare ordlyd påstår likevel Hosøy at han har rett til kjøring. Han anla derfor sak mot oss for å få fjernet en sperring mot kjøring på gangveien. Hans hovedkrav var at han har rett til å kjøre på gangveien.

Som resultat av dette har både Bergen Tingrett i sak nr 20-055200TVI-Berg/2, og Gulating lagmannsrett i sak nr 20-115571ASK-Gula/AVD2 slått fast at det ikke foreligger noen rett å kjøre på gangveien. Hosøy tapte i begge rettsinstanser.

I sin kjennelse fastslår Tingretten fra side 3 og utover blant annet følgende:

Om ordlyden i gjeldende avtale,

*«Retten kan ikke se at det er sannsynliggjort at avtalen ikke var ment å skulle tolkes etter sin ordlyd. Det er ikke uvanlig at det i en avtale tas inn klausuler som fastslår gjeldende rett.»*

Om veien etter 2004,

*«Retten finner på denne bakgrunn ikke sannsynliggjort at veien ble opparbeidet for å fungere som kjørevei i 2004.»*

Om tilfeldig kjøring på gangveien,

*«Slike begrensede tillatelser gir ikke noen varig rett for den som har fått tillatelsen, og langt mindre til øvrige rettighetshavere.»*

og

*«Hosøy har forklart at han har kjørt inn til eiendommen med div. materialer og en septiktank. Etter det retten forstår har Kilvær når han har oppdaget dette gitt beskjed om at dette ikke var akseptert, og retten kan ikke se at de enkeltstående transportene gir ikke grunnlag for hevd eller på annen måte uttrykk for en festnet bruk av veien som bilvei.»*

Konkluderende,

*«Det er etter dette ikke sannsynliggjort at Hosøy har rett til å kjøre på veien. Hovedkravet er etter dette ikke sannsynliggjort.»*

Slutning: «1. Begjæringen om midlertidig forføyning tas ikke til følge.»

I sin kjennelse fastslår Lagretten fra side 4 og utover blant annet følgende:

Om Tingrettens bedømmelse,

«At Hosøy er uenig i tingrettens bedømmelse av bevisene, gir ikke grunnlag for å konstatere saksbehandlingsfeil.»

Om ordlyden i gjeldende avtale,

«Ordlyden i avtalen er klart i den forstand at det uttrykkelig ble etablert et gangveirett for rettighetshaverne over bnr. 102. Lagmannsretten er enig med tingrettens i at det ikke er sannsynliggjort at ordlyden <eier av veigrunn> må være feilskrift, og at den egentlige meningen var at rettighetshaverne hadde rett til utvidelse av veien til kjørevei.»

«Det er etter dette ikke sannsynliggjort at avtalen fra 1997 gir bnr. 84 rett til kjøreadkomst over bnr. 102.»

Om veien etter 2004 og hvorvidt det finnes en kjørerett nå,

«Lagmannsretten finner det videre ikke sannsynliggjort at det oppsto en rett til kjøreadkomst etter vedlikeholds- og utbedringsarbeider på veien i 2004, og/eller som følge av etterfølgende opptreden i form av faktisk bruk.»

Om tilfeldig kjøring på gangveien,

«Lagmannsretten er enig med tingretten i at det forhold at Kilvær har gitt begrensede kjøretillatelse, ikke medfører noen varig tillatelse til den som har fått tillatelsen, eller til andre rettighetshavere.»

Lagrettens konklusjon,

«Lagmannsretten konkluderer etter dette med at Hosøy ikke har sannsynliggjort hovedkravet om rett til kjøreadkomst over Kilvær sin eiendom bnr. 102.»

Slutning: «1. Anken forkastes»

Uten at det har særlig betydning for denne saken nevnes det også at Hosøys påstand om en sikringsgrunn også ble avvist i begge rettsinstanser.

Vedrørende Hosøys epost til Alver Kommune, datert 08.04.2021.

Jeg kan ikke se at det han skriver tilfører noe nytt for spørsmålet om hans rett på vår eiendom, men vil likevel påpeke følgende.

I vårt skriv datert 22.03.2021 viser vi til hvordan adkomsten fra nord, fra Hosøyveien til parkeringsplass på bnr 6, er organisert. Veiretten over bnr 99 for hytteeiendommene, er skriftlig avtalt og tinglyst.

Vedrørende slambil i forbindelse med tømning av septiktank for gnr/bnr 11/85,64 er det inngått avtale om tillatelse til å legge nødvendig rør/slange på vår eiendom.

Hosøy påstår at vi har inngått en avtale som innebærer rett til kjøring med slambil på et veistykke på vår eiendom. Tidligere har påstanden vært at avtalen innebærer kjøring fram til bnr 38. Hverken avtalen eller veistykket som skal inngå i denne eksisterer.

Med vennlig hilsen  
Trond Kilvær